

Ch ng 2

Nh ng ti ng th phào y c a nàng v n còn ch a trút h t, s tình l p t c có bi n. Vào úng lúc M Dung C nh Hòa a tay ra kéo l y A i mà su t ng i lúc nào c ng gi m t kho ng cách nh t nh v i h n, nàng ta b t ng dùng m t con dao không bi t l y t âu ra t tr c ng c mình.

“N u dám ch m vào ta, ta s ch t tr c m t ng i.” Gi ng nàng ta r t nghiêm túc, trong ánh m t hi n lên v au kh tuy t v ng.

Mi Lâm ng ng i, h t nhìn ôi m t ng p tràn s kiên nh c a cô gái l i nhìn xu ng con dao, lúc này m i phát hi n ra ó là con dao c t th t n ng dùng trong b a t i c khi nãy, không ng ã b cô nàng bí m t gi u i, xem ra m c ích là ng phó v i lúc này. Nàng kh kêu kh trong lòng, d c m s vi c s phát tri n theo h ng mà b n thân không h mong mu n.

Qu nhiên, M Dung C nh Hòa ch h i c m th y b t ng , sau ó kh b t c i m t ti ng, c ng không mi n c ng, xua xua tay nói: “Th thì nàng ng ngoài này.” Nói o n, quay sang Mi Lâm, c i m t ti ng h i: “Có c n ta cho nàng m n m t con dao khác không?”

Tuy h n ta c i nh ng Mi Lâm có th nhìn ra trong ôi m t kia không h có ý c t nh , lòng b t giác run b n lên, v i vãi ch ng sà vào lòng h n, m m c i nói: “Nô t i ã là ng i c a i n h , hi n nhiên s làm theo ý i n h .” Ý t m p m ám mu i, tuy không tr c ti p t ch i ngh ch ng có ý t t p gì c a h n, nh ng c ng không khi n cho ng i nghe hi u nh m ý câu nói.

Mi Lâm không cho r ng mình c chi u chu ng nh A i, tuy ch a bi t s chi u chu ng ó là gì, nh ng c ng không ng c ng ch n m c i th m dò i u ó. Ho c có th nói, nàng hoàn toàn không th hi u vi c dùng sinh m nh c a b n thân i uy hi p ng i khác. i v i nh ng gã àn ông coi b n h nh nh ng món ch i này, sinh m nh c a h thì có áng gì âu.

S th c th i c a nàng rõ ràng có hi u qu , M Dung C nh Hòa kh m m c i, cúi xu ng b ngang ng i nàng b c vào trong tr ng.

N c i y không h có hàm ý gì, nó nh t nh o h n m c mà con ng i này nên có, Mi Lâm ch t c m th y ho ng lo n, ngh n ánh m t không h c i ùa c a h n ta c ng v i n i lo l ng c a b n thân v i u ó, trong lòng b t ng tr nên c nh giác.

Ch s con ng i này không h dung t c nông c n nh nh ng gì h n ta th hi n ra ngoài. V a ngh n i u ó, nàng ã b kéo ra, ngã v t xu ng chi c th m dày. Ngay sau ó, gã àn ông è lên ng i nàng.

Mùi r u n ng n c l n v i h i th àn ông l l m bao trùm không gian, Mi Lâm cu i cùng c ng b t u c m th y b t an s hã i v i v i c s p s a di n ra. Không ph i nà ng ch a t ng ch ng ki n chuy n nam n , ngày tr c khi còn n i t i t m y, nh ng tên giáo quan m n c công vi c ã ùa ngh ch v i không bi t bao nhiêu thi u niên nam n trong s b n nà ng. Nà ng có th thoát c, nghe nói ó là do nà ng có bà m mang m t th b nh l trong ng i, trong ánh m t nh ng ng i ó, dòng máu ch y trong ng i nà ng không s ch s . i v i v i c này nà ng không có n t ng g i l m, nh ng b d ng au n c a nh ng cô gái cùng phòng ã in sâu trong tâm trí nà ng, lúc này b t giác nh l i, trong lòng không kh i s hã i.

S khi lâm tr n s gây ra i u g i ó có th khi n b n thân ph i m t m ng, ôi bàn tay y m hôi c a nà ng túm ch t l y t m th m d i thân mình, u nghiêng sang m t bên, n c i khoe môi ã tr nên c ng t lâu.

Th c t cho th y, M Dung C nh Hòa c ng ch ng ph i là k bi t th ng hoa ti c ng c g i, th m chí n màn d o u c ng ch ng có, l p t c chi m l y ng i con gái d i thân mình. Mi Lâm au n kêu lên m t ti ng, toàn thân co ch t l i, trên trán túa ra nh ng gi t m hôi.

M Dung C nh Hòa hi n nhiên không hài lòng v i s khô khan và b d ng c ng c a nà ng, ôi lông mày s c nh dao kh nhú l i, l nh l ùng nói: “Th l ng i, nà ng làm au b n v ngr i.”

Nghe th y th Mi Lâm mu n lên ti ng ch i b i, nh ng th c t ch bi t mím ch t môi, run r y. Nà ng g ng thích ng v i s t n t i c a th c ng và nóng b ng kia, m i n khi nh ng u ngón tay n m ch t l i trong lòng bàn tay, c th m i h i th l ng ra c m t chút.

M Dung C nh Hòa l p t c có ph n ng, th ng eo lên, r i ti p t c ti n vào thêm vài l n, sau ó ch ng c n bi t g i n a mà t i t p lao n.

Mi Lâm b ánh èn chói m t và nh ng ngón tay không ng ng s so ng trên ng c mình ánh th c, nà ng v n ch a k p hi u ra mình ang âu, c m giác au rất nh l a t h th ã i tr c m t b c mà ùa n, nháy m t quét s ch m h n n trong u nà ng. Vĩ công c a nà ng v a b ph , c th còn y u h n so v i ng i bình th ng, c ng thêm v i c i l i v t v nhi u ngày, trong c th còn ch a ch t c, nên v a m i i c n a ng ã ng t i.

“ c s ng ái mà không bi t h ng.” Gi ng nói h i h t c a M Dung C nh Hòa b t ng vang lên bên tai, làm cho nà ng gi t thót ng i, th m ngh mình sao l i khi n h n ta ph t ý r i. i n lúc l y l i chút s c l c m m t ra, m i phát hi n không ph i h n ta ang nói v i mình.

Chi c èn trong tr ng chi u r i, rõ ràng v n là n a êm. M Dung C nh Hòa m t tay ch ng u n m bên c nh nà ng, y ph c c i m t n a, có th nhìn

th y c b p hi n lên bên d i l p da tr n sáng c ng m n, nh ng không nhi u th th t th a nh nà ng t ng t ng, ch có i u s c da xanh xao gi ng nh s c m t, có nét không bình th ng.

Lúc này h n ta ang nh m h ôi m t x ch dài nh ch ng bao gi m ra y, n a c i n a không nhìn ra phía ngoài tr ng, bàn tay còn l i v n di chuy n trên b ng c tr n c a nà ng.

Mi Lâm c g ng ép mình không y bàn tay h n ta, quay u nhìn ra ngoài.

Xuyên qua kho ng không trong tr ng, nà ng nhìn th y A i ang qu ó, mái tóc dài xõa ra, s c m t tái mét, nh ng v n th ng l ng m t cách ngang b ng. Phía sau nà ng ta là hai gã c m v quân.

C th h i c ng l i, Mi Lâm kh xoay ng i, ng th i v i tay ra xung quanh, tìm xem có th gì ph lên c th mình không.

Phát giác nà ng ã t nh, M Dung C nh Hòa kh cúi xu ng, sau ó ánh m t l i quay tr v phía A i mà trong ánh m t nà ng ta hoàn toàn là s khinh mi t. H n không h t c gi n, ng c l i còn c i, nói ra nh ng l i vô cùng l nh lũng.

“Tát vào m m, cho nà ng ta bi t thân ph n c a mình.”

Trong lúc nói, h n l i tr mình, è lên ng i Mi Lâm. Mi Lâm kh kêu lên m t ti ng, c m th y v t th ng v n ch a k p lành m t l n n a b r ch ra, bàn tay l i b t giác ôm ch t l y gã àn ông ang n m trên ng i, tránh cho c th hoàn toàn không m c gì c a mình l t vào t m m t nh ng k khác.

Sau câu tr l i, ti ng b t tai anh giòn vang lên trong tr ng, liên ti p t ng cái m t.

“V n là nà ng bi t nghe l i.” M Dung C nh Hòa ghé sát vào bên tai Mi Lâm, h i th m nóng ph n, khi n nà ng b t giác rùng mình.

Nà ng mu n ti n th nói vài câu gì ó hòa theo, nh ng c m th y c h ng khô kh c, không nói c gì, ành kh nh ch môi, c g ng l ra m t n c i mà b n thân cho là d u dàng nh t. Nh m m t l i, trong u hi n lên m t cành hoa lê, v t th ng lòng au rất m i d n d n d u i.

Không bi t sau bao lâu, trong c n m màng, tên àn ông kia cu i cùng c ng r i kh i c th nà ng, âm thanh bên tai c ng ng ng l i, t u chí cu i không nghe th y m t ti ng van nài nào c a A i.

M Dung C nh Hòa nhìn A i khỏe mi ng r m máu nh ng v n ng ng cao u nhìn th ng v phía h n, ôi m t en hi n lên m t s c khác th ng, khỏe mi ng l nh lũng c i nói: “Sao r i, v n không ph c à?”

A i không nói gì, v khinh th ng trong ôi m t xinh p càng m h n.

M Dung C nh Hòa kh vu t vu t lông mày, không nói gì n a, xoa tay, h h ng nói: “Mang ra ngoài i, coi nh th ng cho các ng i.” Ý t không th rõ ràng h n, chính là mu n t ng nàng ta cho các c m v quân trong c doanh tr i.

“Không!!!” Nhìn ánh m t hoan h c a hai gã àn ông ang túm ch t l y mình, nh qu xu ng t n, phòng tuy n tâm lí cu i cùng trong lòng A i lúc này b phá v , hét lên m t ti ng.

Ti ng kêu bi th ng th ng kh y l t th ng vào tai Mi Lâm, khi n nàng không nh n c ho lên vài ti ng, m m t ra, v a lúc nhìn th y ý c i trong ôi m t c th ng c a M Dung C nh Hòa.

A i cu i cùng c ng ch u khu t ph c. Nàng ngh . i u k l là, v i m này, nàng không h c m th y b t ng , c nh ngay t khi b t u ã bi t c k t qu s là nh v y.

Sau này nàng m i bi t, thì ra trong êm ó, A i ã t ng có ý tr n i.

Ngày hôm sau khi tr i còn ch a sáng, Mi Lâm ã b ánh th c. M Dung C nh Hòa v a m c cho c n th ch nh n trang ph c, v a dùng chân á á vào ng i nàng, mãi cho n khi nàng m m t m i thôi.

“D y i, hôm nay cho phép nàng i s n cùng ta.” Khi nói nh ng l i này, h n làm ra b d ng hào phóng ban n.

M t Mi Lâm v n còn cay xè, nghe nh ng l i y có chút m màng, c th xích lữa d i t m ch n kh ng y, l p t c au n m c nàng ph i hít sâu vào m t h i, ng quan nh d n l i m t ch . Nh ng khi ánh m t M Dung C nh Hòa li c n l n th hai, nàng v n c th ng chi c l ng nh ã hóa á c a mình mà ng i đ y, n p sau t m ch n t t m c qu n áo.

Có l ã quen v i vi c luy n t p khi b th ng, cho dù ang th này, nàng v n không h ngh r ng mình có th m n c không i.

Lúc ra ngoài, A i cu i cùng v n l i bên c nh M Dung C nh Hòa, lúc này ã qu n áo ch nh t ng ch ngoài tr ng, u h i cúi th p kính c n ti n hai ng i. Nh ng khi Mi Lâm i l t qua A i, nàng ta ng ng u lên, s khinh b và ghê t m trong ôi m t ch ng chút che gi u, rõ ràng là xem th ng cách làm c a Mi Lâm.

Mi Lâm m m c i, không ý n nàng ta.

M Dung C nh Hòa không sai ng i chu n b m t con ng a khác mà cho Mi Lâm c i chung v i mình. Mi Lâm không hi u h n ta có ý gì, nàng

ng nhiên c ng không ngh r ng sau m t êm ã c h n ta s ng ái, th m chí không màng n vi c vì i u này mà khi n cho v Hoàng già t c gi n.

Nh n tr c lúc xu t phát, khi M Dung nhìn th y nàng ng i trong lòng M Dung C nh Hòa, bèn t c gi n n n i m t s m l i, b râu rung rung, nh ng vì ngh n th di n nên không b c phát ra ngoài, ch bi t c i cho qua, càng không th oán c M Dung C nh Hòa r t cu c có âm m u gì. Mãi cho n khi g p ng i con gái toàn thân m c võ ph c y, t t c nh ng nghi ho c m i c gi i áp, bao g m c s ãi ng c bi t v i A i.

N i g p m t là phía bìa r ng trong núi, úng lúc c th Mi Lâm ang run lên b n b t kháng ngh vì vó ng a, ng i con gái y c i m t con tu n mã cao l n màu en xu t hi n trong t m m t. Ho c có th nói, M Dung C nh Hòa c i i l i l i bìa r ng không ch u vào chính là i ng i này, vì th v a m i nhìn th y nàng ta ã lao v phía ó.

“L c Mai.” Không c n quay u, Mi Lâm c ng c m nh n c tâm tr ng c a M Dung C nh Hòa l p t c tr nên hào h ng.

M c Dã L c Mai, v n T ng quân u tiên c a i Viêm, có th nói là m t nhân v t ai ai c ng bi t, Mi Lâm không có lý do gì không hay, nh ng ch ng ng r ng ó l i là m t cô n ng tr trung n th .

Kho ng cách d n ng n l i, dung nhan gi u d i chi c m lông kia d n tr nên rõ ràng, m t sáng môi c ng, da tr ng ng n, úng là m t m nhân nghiêng n c nghiêng thành. Ch có i u ôi m t quá s c s o, c ng v i thân ng i toàn khiên và chi n bào, trong nét n nhân mang theo vài ph n tu n tú.

M nhân kh li c v phía Mi Lâm ang ng i t a trong lòng M Dung C nh Hòa, l nh lòng h ng m t ti ng, không nói gì, c th thúc ng a phóng th ng vào r ng. Mi Lâm ý th y m i nàng ta h i nh n, cong lên m t chút, r t gi ng v i A i, nh ng không có c m giác y u t nh A i. Lúc ó nàng b t ch t hi u ra, A i c ý nh v y, có l là do có chi c m i r t gi ng v i v n T ng quân này ây.

M Dung C nh Hòa rõ ràng ã quen v i s l nh lòng c a nàng ta, c ng không ý l m, cho ng a phóng theo phía sau, ng th i xua tay ng n các th v l i.

Sau l n i s n hôm qua, vô s con ng nh b ng a gi m lên mà thành, hôm nay i trong ó không quá v t v , nh ng ng th i c ng ch ng có gì nhi u s n, n u mu n có thu ho ch thì b t bu c ph i i vào r ng sâu. Ch a t i m t tu n h ng, b n h g p ph i m t ám ng i ng a, trong ó có c M Dung Huy n Li t và c n v c a h n ta.

Nhìn th y M Dung C nh Hòa và ng i con gái trong lòng, l i theo sau m t ng i con gái khác, M Dung Huy n Li t v a t c gi n v a bu n c i, không tìm n i nói mát vài câu, sau ó nhanh chóng r i i tr c khi M c Dã L c Mai n i c n iên, ngay l p t c bi n m t trong khu r ng r m r p cây c . M c Dã L c Mai trong lòng t c t i không có ch x , quay sang tr ng m t l m M Dung C nh Hòa, l nh lũng nói: “ i n h ng i theo b ch c n a, tránh ng i khác l i ra ti ng vào.” Sau ó qu t ng a phóng vút v phía tr c.

L n này M Dung C nh Hòa không l p t c u i theo, mà cùng Mi Lâm ng i trên l ng ng a t t i theo h ng mà nàng ta v a ti n v . “Nàng bi t b n cung không?” B ng nhiên, h n h i Mi Lâm.

Mi Lâm ang ng i khó ch u, nghe th y v y li n l c u, sau ó c m th y không n l m, v i vãi nói: “Th a ngài, nô tù không bi t.” Khi nói, nàng không dám nhìn h n, không rõ vì sao, trong lòng lúc nào c ng c m th y có chút s h n ta, c ng không bi t có ph i do ám nh c a êm hôm qua hay không.

C t ng ch do n i h ng nh t th i này s trôi qua nh v y, ch ng ng M Dung C nh Hòa u ng nh m thu c gì, cao h ng nói ti p: “Ta d y nàng.” V a nói, h n v a c m chi c cung lên, n m tay nhi t tình d y nàng cách s đ ng, đ ng nh không ý gì n tung tích c a M c Dã L c Mai.

Khi còn n i u ám kia, Mi Lâm ng nhiên ã t ng h c cách s đ ng cung và s n b n, nh ng bây gi v o công b ph , chi c cung bình th ng c ng khó lòng kéo n i. May là chi c cung mà M Dung C nh Hòa dùng là m t chi c liên cung nh r t tinh x o, nàng s đ ng c ng không m t quá nhi u s c. Ch là b thái nh nhàng thân m t n b t ng c a h n làm cho c m th y không t nhiên, tay chân lu ng cu ng h t c lên, ch ng nói n vi c c m cung. M Dung C nh Hòa b dáng v v ng v c a nànlàm cho b t c i, sau ó càng mu n d y nàng cách s n b n.

B t giác, hai ng i ã i sâu vào trong r ng, b n phía ch ng còn nhìn th y bóng nh ng ng i khác âu n a. úng lúc này, phía ám c b ng nhiên rung lên, M Dung C nh Hòa l p t c cho ng a đ ng l i, kh nói vào bên tai Mi Lâm: “Chú ý phía bên kia.” V a nói, h n v a gi ôi tay ang c m cung c a Mi Lâm lên, sau ó nàng ng m chu n.

C m giác h i th m nóng ph bên tai, c ng v i t th g n nh ô m l y mình c a h n, Mi Lâm b t ch t c m th y gi t mình, v n ch a k p nh th n l i, m i tên ã bay vút i, c m vào trong b i c .

“B n trúng r i.” M Dung C nh Hòa buông tay ra, gi ng nói tr v bình th ng.

Sau l ng nàng có th c m nh n c s rung ng c a ng c h n m i khi nói chuy n, trong phút ch c, Mi Lâm ch t c m th y gi ng nói tr m c y th t đ

nghe. L c l c u, c n môi, c m giác au nh nh ng nói khi n cho u óc nằng sáng su t h n, ngh n vì c b n thân khi nãy suýt n a thì b u mê, sau l ng m hôi b ng vĩa ra nh t m.

K t khi có ký c, nh ng gì nằng ph i i m t u là hoàn c nh ác li t và tình ng i l nh l o tàn kh c, i v i nh ng vì c này, nằng ã có th t i phó t lâu. Nh ng không ai nói cho nằng, n u có ng i i t t v i mình, nằng ph i làm th nào.

“ i xu ng xem sao.” úng lúc ang b i r i, gi ng nói c a M Dung C nh Hòa m t l n n a vang lên. Sau ó nằng c b xu ng kh i l ng ng a, nh nhàng t trên m t t.

Có l do ng i trên l ng ng a quá lâu, c ng v i s vi c êm qua, chân v a ch m t, nằng ch t choáng váng, suýt chút n a thì ngã. May có M Dung C nh Hòa k p th i l y, i n khi nằng ng v ng m i th tay ra.

Sau khi nh th n, Mi Lâm i v phía ám c m t cách khó kh n, l t ra, m t con th hoang màu xám n m bên trong ã không còn th n a v i m t m i tên xuyên qua b ng. Nằng c g ng cúi chỉ c l ng ê m t t qu xu ng, sau ó túm l y ôi tai con th nh c lên, quay u l i nhìn v phía M Dung C nh Hòa.

H n ng i trên l ng ng a, t m l ng quay v phía ánh m t tr i ang d n lên cao, nhìn không rõ v h i h t th ng th y trên m t, thân hình hi n lên trong ánh sáng bu i s m y t o cho ng i ta m t o giác uy nghiêm.

Nằng v n ngh g p ph i m t gã vô d ng, c ng vô h i, bậy gi xem ra ph i i m t v i m t k áng s h n t t c nh ng ng i khác. Mi Lâm kh nhúu mày, c m th y phi n não v phán oán c a mình.

“ ang ngh gì th ?” M Dung C nh Hòa th y nằng qu ó m t lúc lâu không ng d y, kh qu t roi cho ng a t t t i n v phía ó.

Th y h n n g n, lòng Mi Lâm b ng ho ng h t, v i vĩa ng d y c i nói: “ ang ngh r ng tài b n cung c a ngài th t chu n xác.”

“N u mu n b n, ph i ng m m t phát trúng luôn. B ng không i n khi con v t c nh giác r i, mu n s n l i l n n a s ph i t n thêm r t nhi u s c l c.” M Dung C nh Hòa tr m ngâm, trong gi ng nói mang theo s l nh l o khi n trái tim ng i khác n l nh.

Mi Lâm b ng nhiên th y b t an, c m giác nh ng l i này c a h n có n ý gì ó.

Ch a cho Mi Lâm k p ngh thêm, M Dung C nh Hòa cúi ng i b nằng t lên l ng ng a, t t t i n v phía sâu trong khu r ng n i ch ng có ai qua l i. Th nh tho ng có vài con chim ho c h u nai ch y ngang qua tr c m t, nh ng h n không ra tay n a, Mi Lâm b t u c m th y nghi ho c.

“Th a ngài, không s n gì n a sao?” T vì c ban t ng m nhân t i qua có th nh n ra s l ng thú v t s n c s th hi n n ng l c m nh y u, là vì c có liên quan n vinh quang c a b n thân.

Nào ng M Dung C nh Hòa v v vào con th hoang ang l c l trên thân ng a, c i h i l i: “ ây ch ng ph i sao?”

Mi Lâm nh t th i không nói c gì. Ch th y h n d ng l i m t lúc r i t i p t c: “S n m y th ch ng h có kh n ng ph n kháng l i vô d ng này có gì thú v ch ..

Vào úng lúc hai ng i ang nói chuy n, m t chi c bóng màu l a phóng vút qua t b i c hoang và á ng n ngang g n ó, M Dung C nh Hòa b ng nhiên ng ng b t, gi cung lên b n. Ch ng ng t âu phóng ra m t m i tên khác, làm ch ch h ng m i tên c a h n. Trong lúc h n lo n, cái bóng màu l a y l p t c bi n m t trong khu r ng r m.

M c Dã L c Mai c i con ng a ô cao l n d th ng c a mình xu t hi n d i tán cây ng sau phía bên trái, nhúu mày nhìn, h h ng nói: “M Dung C nh Hòa, có mu n thi không?” N i dung cu c thi ch ng c n nói c ng hi u, chính là con v t nh màu l a b t ng xu t hi n r i v t bi n m t khi nấy.

Ch ng bi t M c Dã L c Mai làm th nào i ra phía sau l ng h . Khi ý n vì c nàng ta g i c tên l n h c a M Dung C nh Hòa, Mi Lâm l p t c hi u r ng, có l ch ng ph i nàng ta không ý gì n h n, ch là c không th hi n ra. C ng có th hai ng i có m t m i quan h sâu s c h n không cho ng i ngoài bi t c. ng nhiên nh ng i u này u là suy oán, i u ch ng c n ph i oán ó là khi nhìn th y s xu t hi n c a nàng ta, tâm tr ng M Dung C nh Hòa l p t c tr nên vui v .

“L c Mai ã có h ng thú, C nh Hòa ng nhiên s ph ng b i.” H n ta c i nói, m t tay c m cung, m t tay ôm ngang eo Mi Lâm, chân v vào thân ng a nh t i n v phía cái bóng ã bi n m t, nh ng b M c Dã L c Mai phóng ng a lên ch n ngang.

“ i n h mang theo nàng y...” Ch th y chi c c m nh nh n thon g n c a nàng ta h t v phía Mi Lâm, ng o ngh nói: “B n t ng cho dù có th ng c ng không công b ng.”

Mi Lâm b ng ch t d , ch a k p có ph n ng gì, ch t nghe th y ti ng c i c a M Dung C nh Hòa, sau ó c th kh rung, ng i ã b t trên m t t.

“Nàng ây i ta.” H n cúi ng i nhìn vào ôi m t kinh ng c c a Mi Lâm, nh nhàng nói, nh ng s chú ý l i không ph i d n v phía nàng, l i nói v n còn ch a k p d t ã ng i th ng ng i lên, qu t ng a cùng M c Dã L c Mai m t tr c m t sau bi n m t trong khu r ng.

Mi Lâm ng gi a ám c d i, m t tr n gió xuyên qua kho ng không trong khu r ng th i n khi n nà ng b t giác rùng mình.

Mi Lâm c ng không ngh nhi u, tìm m t ám c d i làm cho ph ng ra r i ng i xu ng, c nh v y t a vào t ng á c nh ó ng ng i. Tuy b b l i nh v y, nh ng c th m t m i ê m cu i cùng ã c th l ng, c ng không th nói là không t t.

Th c ra trong lòng nà ng hi u rõ, m c ích M Dung C nh Hòa a nà ng theo c ng ã t c. Nh ng ph n ng c a M c Dã L c Mai m c dù không ch ng mình nà ng ta thích h n nhi u th nào, nh ng ít nh t nà ng ta c ng ý, ý n vì c nh ng s quan tâm nà ng ta c nh n b m t ng i con gái khác làm xao nhãng. N u không nà ng y s không quay l i, r i l y danh ngh a t thí công b ng khi n h n v t b v t ch ng m t y i. ng nhiên, v t ch ng m t y chính là Mi Lâm.

Lúc u, Mi Lâm ngh r ng b n h s quay v r t nhanh, vì th không dám ng . Nh ng nhìn th y m t tr i càng lúc càng lên cao, b ng nà ng b t u ca bài ca v n không nhà tr ng. T u t i cu i ch ng th y bóng ng i âu, trong lòng ch t nh n ra có l b n thân ã b b quên r i.

Hi u ra i u ó, nà ng ng mình n m xu ng bãi c , nhân lúc m t tr i ang m áp, yên tâm ng m t gi c th t sâu, ch ng quan tâm n có nguy hi m hay không. Gi c ng y kéo dài mãi t i lúc m t tr i s p l n phía ng Tây, khi gió thu l nh b t u ùa v .

Xoa xoa cái b ng r ng su t m t ngày, Mi Lâm ng i th ng d y, ng m nhìn b u tr i xanh l p ló sau nh ng phi n lá và nh ng ám mây m ng b ánh m t tr i nhu m phía trên u, nà ng kh th dài m t ti ng.

Ph i ch ng nên nhân c h i này tr n i, b l i t t c , sau ó s ng nh m t ng i bình th ng? Trong lòng nà ng kh cu n lên, nh ng khung c nh t ng lai trôi n i tr c m t, nh ng r t nhanh sau ó li n bi n m t. Nà ng t t nhiên không quên ch t c trong c th mình, hàng tháng nà ng u ph i i l y thu c gi i, n u không ch riêng c m giác au n m i l n ch t c phát tác c ng khi n nà ng s ng ch ng b ng ch t. H n n a trên ng i nà ng ch ng có m t th v t d ng gì, n vì c duy trì cu c s ng h ng ngày c ng khó, li u có th ch y t i âu, l nào tr thành n mày? Ch a c n nói n chuy n M Dung C nh Hòa c ng không h nói không c n nà ng n a, cho dù h n ta th c s cho phép nà ng ra i, ch e r ng nà ng còn ph i khóc lóc c u xin h n hã y gi mình l i.

L y ra chi c l c g , nà ng gi mái tóc y c c a mình, nh nhàng bu c thành m t búi, sau ó ng d y b c theo con ng lúc sáng tr v . N u lúc này không i, i tr i t i thêm chút n a s không th ra c. B u i êm trong r ng, nguy hi m rình r p b n phía, cho dù là m t th s n kinh nghi m y

mình c ng ph i c nh giác ch ng nói n m t cô gái s c trời gà không ch t nh nàg.

Vi c duy nh t khi n nàg c m th y vui cho n lúc này ó là sau khi ngh ng i, c m giác m t m i trong c th ã i nhi u, khi n nàg i l i không còn ch t v t nh ban sáng. Nàg không lo s b l c trong r ng, dù sao s luy n t p c n c tr c ây c ng không h u ng phí, ch có i u b ng nàg ang r t ói.

M t con châu ch u b t ng nh y t i t ám lá phía tr c, u trên m t thân cây, nàg túm l y, ng t u r i cho th ng vào mi ng nhai nhai, nu t g n.

Nàg không còn th i gian tìm n n a, ch có th v a i v a tìm ki m xem có gì n c không, có nh ng th qu d i ng ng t, có nh ng th côn trùng mà nàg i th ng nhìn th y s d ng tóc gáy. Trên th c t , khi con ng i ói n m t m c nh t nh nào ó, ch c n không có c, th gì c ng có th cho vào mi ng. Bây gi nàg v n ch a n m c ó, nh ng tr c ây thì ã t ng. N u có th n c, ch ng có lý do gì b ói c , dù sao mu n ra kh i r ng c ng c n có s c l c.

Ti t tr i vào thu, khi ánh d ng v a khu t núi, tr i s t i nhanh h n. Ch a i c bao lâu, khu r ng tr nên m m t, may là tr ng ã m c, tuy ánh sáng l m , nh ng còn h n không có. Mi Lâm v a men theo ánh sáng l m y tìm ki m nh ng v t tích l i, v a c n th n tránh nh ng loài thú i ki m n ban êm, l trình l i càng khó kh n h n. Vào lúc ó, nàg không th không nh n võ công ã b ph c a mình, sau ó, t chuy n võ công l i nh n v ch nhân th n bí kia.

N u nh lúc ó nàg không th hi u c vì sao ch nhân l i ph i võ công c a mình, thì sau khi bi t c nhi m v , nàg ã l p t c hi u ra. Có võ công hay không r t d b ng i khác phát giác, thân làm m t nha hoàn h i môn i hòa thân, bi t võ công không th là m t vi c khi n ng i khác không nghi ng .

Mi Lâm b t l c th dài m t ti ng, ngh n n i nàg s ng tr c ây, ngh n êm hôm qua, l i ngh n cu c s ng s ph i i di n sau này, m t c m giác m t m i không th di n t thành l i ùa n, khi n nàg g n nh không còn s c ti p t c lê b c. D ng l i m t lúc, nàg t a trán vào m t thân cây thô ráp, th t lâu sau m i l y l i c chút s c, sau ó xua tan kh i u nh ng ý ngh không m i mà n m i khi trong bóng t i, nghi n ch tr ng b c ti p.

“Cho dù có th nào, mình c ng c n ph i r b t t c nh ng i u này.” Ti ng côn trùng bay bên tai, nàg v a dùng tay áo xua i, v a t nói v i mình. Khi nói nh ng l i ó, trong u nàg xu t hi n nh ng bông hoa mùa xuân n kín m t t mà nàg nhìn th y qua c a s xe n m ó, Mi Lâm b t giác m m c i.

Khi ra kh i r ng, tr ng ã lên nh u. Mi Lâm nhìn nh ng ánh u c phát ra t l u tr ng phía xa, ôi chân n ng tr u g n nh không th nào b c n i.

Qu th c không mu n tr v ó n a! Nàng c i s do d c a mình.

Nh ng l n này không nà ng suy ngh quá lâu, m t ti ng h i t xa truy n t i: “Ai ang ó?”

Ti ng vó ng a vang lên, m t i ng i ng a tay c m u c ti n v phía nà ng t bìa r ng, ng i i u toàn thân m c vó ph c màu xanh, trên vai u m t con chim ng, i n trai n m c cho ng i khác c m giác nh b è nén, ó là i Hoàng t M Dung Huy n Li t. Trên l ng nh ng con ng a th v ng sau h n ch t y các chi n l i ph m, trong ó còn có c m t con báo g m, rõ ràng là b i thu.

Mi Lâm không ng s g p ph i b n h , ng ra m t lúc r i m i qu xu ng hành l .

“Nô tì tham ki n i Hoàng t .” Nhìn b d ng c a h , rõ ràng c ng v a m i quay v , không bi t M Dung C nh Hòa và M c Dã L c Mai ã tr l i hay ch a.

M Dung Huy n Li t nheo m t nhìn nà ng r i nh v a nh ra, ch t c m th y nghi ho c.

“Nà ng ch ng ph i là ng i cùng vào r ng v i lão Tam? Sao l i m t mình ây? Tam Hoàng t âu?”

M t tràng câu h i khi n cho Mi Lâm không bi t ph i tr l i th nào, c ng không th không tr l i, ng m ngh m t lúc r i nói: “Nô tì i cùng Tam i n h vào trong r ng r i b l c, ang nh v tr i h i xem i n h ã tr v ch a...” Mãi cho n lúc này, nà ng m i bi t c M Dung C nh Hòa ng th ba, có ngh a trên h n ta còn m t Hoàng t n a, nh ng t i hôm qua hình nh không xu t h i n.

Trong lúc nà ng nói, m t th v phía sau M Dung Huy n Li t b t ng ti n lên phía tr c, nói vài câu gì ó bên tai h n. H n nhìn v phía nà ng, trong ôi m t ph ng x ch dài h i n lên m t s ng c m không che gi u. Ch ng bi t là do bi t chuy n nà ng b b r i hay là vì nguyên nhân gì khác.

“V y nà ng hãy cùng i v i chúng ta.” Nói o n, h n ta ra l nh cho th h d t m t con ng a, sau ó nà ng ng i lên.

Trên th c t , vì nguyên nhân khó nói, Mi Lâm thà i b còn h n c i ng a, nh ng không bi t ph i t ch i th nào, ành kh nghiê ng i m t cách kín áo không ai nhìn th y, c g ng làm cho th n s c tr nên bình th ng m t chút.

Nà ng c ng có th coi là ng i c a M Dung C nh Hòa, nên sau ó su t d c ng, M Dung Huy n Li t không nói gì thêm v i nà ng n a.

Mi Lâm c i ng a i theo sau, th nh tho ng ng ng u lên nhìn dáng ng i cao l n phía tr c, b t giác nh n mùi h ng t a ra khi nàng ngã vào h n t i qua, trong lòng ch t đ i lên m t n i b t an m h .

Ng i c a M Dung Huy n Li t a Mi Lâm v t n tr ng c a M Dung C nh Hòa, sau ó h i ch c ch n xem M Dung C nh Hòa ã tr l i an toàn ch a r i m i quay v h i báo.

Khi Mi Lâm b c vào, M Dung C nh Hòa ang l i nhác t a trên g i, v a u ng r u v a nh m h m t nhìn A i ng i c nh h n ang ngh ch m t v t g i ó màu vàng.

Mi Lâm ng c a tr ng hành l , không vào trong. M t lúc sau, M Dung C nh Hòa đ ng nh m i ý n s có m t c a nàng, ng c m t lên, v y tay.

Mi Lâm t i n vào, vì h n n a nh ang n m, nàng không dám ng, ành qu xu ng gi ng A i. Nh ng ch a k p ng i m ch ã b M Dung C nh Hòa kéo gi t vào trong lòng. H n a m i lên trán nàng hít m t h i, sau ó h i v i gi ng thân thi t: “Nàng i âu mà kh p ng i toàn mùi hoa th này?” Ng khí nh ch a t ng b nàng l i m t mình trong khu r ng hoang kia v y, ng nói n h i l i, m t cái c n gi n nh t c ng không có.

Có th khi ng i khác i t t v i nàng, Mi Lâm s lu ng cu ng, nh ng i phó v i nh ng tình hu ng nh th này c ng ch ng có gì khó kh n.

“Ngài th t bi t nói ùa, cu i thu th này r i còn l y âu ra hoa n a ch . Ch ng qua là mùi m y lo i c d i mà thôi.” Nàng làm b gi n d i, v a nói v a l y tay c m g u áo a lên m i ng i, còn v vì c ám c , nàng không h nh c n, n a l i c ng không trách móc. “Th t sao, b n v ng ng i k l i xem...” M Dung C nh Hòa c i, r i t i n t i g n th t, ch có i u m c tiêu l n này l i là b ng c c ng tròn h n nh ng ng i khác c a nàng.

Mi Lâm gi t thót ng i, ngh n nh ng vi c êm qua, b t ch t c m th y toàn thân au nhói. Trong lúc nguy c p, nàng ngh ra m t cách, kh l y tay che ch n tr c ng c, ng tác không làm ng i i đi n c m th y nh b c tuy t, ch gi ng nh ang x u h , ng th i m i ng phát ra nh ng tí ng t quăng: “Th a ngài... nô tì... ói... r i.”

Nàng không h nói d i, trên ng v tuy ã tìm vài th linh tinh cho vào b ng, nh ng sao có th no c.

M Dung C nh Hòa kh ng l i, lúc này m i nh ra c ngày nay nàng ch a n gì. Có l do b làm c t h ng, khi ng ng u lên, khuôn m t h n t ra khó ch u, nh ng v n nói: “Sang tr ng bên c nh tìm Thanh Y n, b o h n làm gì ó cho nàng n, r i sau ó s p x p ch ng luôn cho.” t trong l i nói không th rõ ràng h n, ó là b o nàng sau khi n thì i ng , không c n quay l i n a.

Mi Lâm th phào nh nhữm, v i vàng t trong lòng h n ta ng d y qu xu ng t n, sau ó nhanh chóng i ra, ch ng bu n làm b thêm, v i vĩa gi ng nh c c k ói, ch có nằng bi t, ó là do nằng s A i ngang b ng s làm i u gì ó không nên, h n ta l i trút h t t c gi n sang ng i nằng.

Mi Lâm ng nhiên có th nh n ra, do dung m o có nét gi ng v i M c Dã L c Mai, M Dung C nh Hòa i v i A i khá t t. B n thân nằng không dám ngh s tranh giành s s ng ái ó v i A i, ch hi v ng không g p ph i tai bay v gió gì là t t r i, sau ó có th hoàn thành nhi m v mà không g p khó kh n, cu i cùng là an toàn thoát thân.

Sau khi ra kh i tr ng, nằng th phào m t ti ng nh nhữm, ng ng u nhìn v ng tr ng sáng m và nh ng ngôi sao l p lánh, tính nh m th i gian, còn m i ngày n a là ph i i i thu c gi i r i, ch không bi t t i s n này có th k t thúc tr c lúc ó hay không.

Thanh Y n là m t n i th , kho ng h n hai m i, m t mảy tr ng tr o. Nhìn có v nh h n M Dung C nh Hòa, nh ng kì th c l i l n h n vài tu i. i khái là nh ng k ã t cung, lúc nào nhìn c ng tr trung h n nh ng ng i bình th ng.

M Dung C nh Hòa v n ch a ng , h n ta ng nhiên c ng ch a ng , nh ng nghe ngh c a Mi Lâm, m t v n s m l i, nh ch m t lên, i ra ngoài m t lúc lâu m i quay v , t lên bàn m t a th t n ng ngu i ng t.

“ n i.” H n ngh ch c m, g n nh dùng l m i nhìn Mi Lâm, nói m t cách cao ng o.

Mi Lâm không h ý, ch nói câu c m n.

“ ng ngh r ng lên c gi ng c a ch nhân ã t ình là m t n a ch nhân...” Nằng lúc này ang c g ng dùng dao x nh ng mi ng th t n ng ngu i ng t, nh ng l i giáo hu n c quái y b t u vang lên.

“Công công d y chí ph i.” Mi Lâm không h t c gi n, d ng ng tác tay l i m t lúc r i m i ngoan ngoãn áp. Tính khí c a nằng ã b làm cho bình l ng k t khi còn n i u ám ó, thái này c a Thanh Y n ch ng th khi n nằng t c gi n.

Th y nằng nh v y, Thanh Y n nói thêm vài câu n a, c m th y m t h ng, sau ó t ng d ng l i.

Mi Lâm nh tay, c không phát ra m t ti ng ng nào, nh ng t c không h ch m, ho c có th coi là nhanh. Ch a h t m t tu n trà, nà ng ã n xong a th t n ng.

Khi Thanh Y n nhìn th y chi c a s ch bóng c ng kinh ng c há h c mi ng m t lúc lâu. “Ng i ã không n g i m y ngày r i?” s c m t h n ta bi n i liên t c, cu i cùng không nh n c ph i th t ra. Tuy là món th t n ng ngu i ng t, nh ng ph n h n a lên c ng n hai b a, sao có th ngh c nà ng s n h t.

“M t ngày.” Mi Lâm c i, không mu n gi i thích thêm, sau ó h i: “Phi n công công ch giúp, chi c a này nô t i ph i mang i âu?” Vi c đ n đ p sau khi n ng nhiên không th làm phi n n h n.

S l phép c a nà ng rõ ràng có tác đ ng, Thanh Y n không làm khó thêm n a, xua xua tay: “C t ó, ngày mai s có ng i t i đ n.” Nói o n, r i nh nh ra i u gì ó, nhìn nà ng m t l t t u t i chân, nhíu mày: “B đ ng th này sao có th h u h V ng gia c?” Nói xong r i i ra ngoài.

Mi Lâm có chút ng ngàng, cúi xu ng nhìn b n thân, lúc này m i phát hi n do l n l n c ngày trong r ng, b qu n áo m c trên ng i ã nhàu nh h t, còn dính trên ó lo i cành lá c d i, xanh xanh vàng vàng l m m. Ngh n lúc tr c M Dung C nh Hòa ch ng h chê trách, c th ôm nà ng vào lòng, Mi Lâm ch t xu t hi n m t c m giác k l , ng th i c ng hi u ra ý ngh a th c s khi h n ta nói c ng i mình toàn mùi h ng hoa. Khi nà ng còn ang ngh ng i linh tinh, Thanh Y n ã quay l i, theo sau còn có hai tên i hán m c qu n áo c m v quân. M t ng i xách m t thùng g l n, m t ng i gánh hai thùng n c nóng.

Ra l nh cho hai ng i t xu ng, r i cho n c vào trong, i b n h r i i, h n ta m i em b qu n áo và kh n t m s ch s trong tay, t sang m t bên, nói v i Mi Lâm: “T m r a cho s ch s i, ng ng i khác nói ng i c a Kinh B c v ng ph chúng ta không bi t l ngh a, nhìn nh a n mày b n th u v y.”

Ch a i cho Mi Lâm tr l i, h n ta ã nói thêm: “T m xong c n c y, t i nay ng i ng l i ây m t êm. Ngày mai ta cho ng i đ ng m t chi c l u cho các ng i.” V a nói h n ta v a b c ra ngoài, sau ó không quay l i l n nào n a.

N c trong thùng t a ra m t làn h i m ng màu tr ng, trên m t n c trong v t là nh ng cánh hoa và th o m c màu vàng, b ngâm trong n c nóng, n ra n i b p b nh, khi n ng i nhìn th y ch mu n b c vào ngay l p t c.

Mi Lâm ng nguyên t i ch m t lúc, sau khi ch c ch n không còn ai b c vào n a m i t t c i b qu n áo, b c vào trong thùng n c.

Khi ng i xu ng, n c nóng trong thùng d n dâng lên, v a ng p qua ng c, làn n c nóng m xoa d u nh ng n i au n kh p c th , nà ng b t giác th t ra m t ti ng rên tho i mái, t a vào thành thùng, th l ng hoàn toàn c th .

Cái ng i tên Thanh Y n này nói chuy n có v á c kh u m t chút, nh ng r t chu áo c n th n. Mi Lâm ngh , cho dù là do h n ta ngh n th đi n c a M Dung C nh Hòa hay là mu n làm tròn ch c trách, nh ng i u ó u không nh h ng t i lòng c m kích mà nà ng dành cho h n

Ngâm mình m t lúc lâu, sau khi nh ng m t m i ã tan bi n, Mi Lâm v i tay tháo búi tóc ra, buông xõa. Hít m t h i sâu, c th nà ng tr t xu ng, cho n c ng p nh u, tâm trí càng lúc càng th l ng h n.

Lúc tr c th nh tho ng có nghe M Dung C nh Hòa t x ng b n v ng, nà ng ch cho là l m m, hôm nay m i phát hi n h n ã c phong v ng th t. Hoàng t c phong v ng, n u nh không ph i vì có công lao l n, thì có ngh a là b tr ng ph t. Cho dù vì nguyên nhân gì, v trí c a Hoàng già ang ng i kia c ng ã c nh s n s không thu c v h n ta.

Kinh B c. N i ó...

M t h i g n h t, nà ng th ra r i tr i ng i lên, r nh ng h t n c và s i tóc dính trên m t, nhìn ng n u c sáng b p bùng.

N i ó... N i ó là n i mà nà ng s n...

N m y nà ng cùng nh ng a tr khác b nhét vào trong m t chi c xe ng a ch t ních, nhìn t ng ng n núi trôi qua tr c m t, nh ng óa hoa tr ng tr ng xanh xanh lay ng d i làn m a s ng, trong lòng lo l ng s hã i vì không bi t mình s b a t i âu. Chính vào th i kh c chuy n hành trình y v a b t u, trong nh ng câu chuy n c a ng i qua ng mà nà ng b p bõ m nghe c, t c nh c n nhi u nh t chính là Kinh B c.

Có th M Dung C nh Hòa s a b n h tr v Kinh B c. Ngh n i u ó, Mi Lâm b t ch t c m th y vô cùng ph n ch n, trong lòng d i lên m t s ch i mà chính nà ng c ng không hi u vì sao.

Nh ng s ch i y không kéo dài c lâu. B i t ngày hôm sau cho n khi t i s n k t thúc, nà ng không còn nhìn th y M Dung C nh Hòa thêm m t l n nào n a, d ng nh ã b b quên v y.

Ng c l i hoàn toàn v i nà ng ó là A i, tr c gi luôn ngang b ng, lúc này l i g n nh h n trong tr ng c a M Dung C nh Hòa, c s ng ái vô cùng, khi n m i l n Thanh Y n nhìn th y nà ng, trong m t u t ra t i c nu i.

Nh ng i u khi n nà ng hoàn toàn tuy t v ng v cái ý ngh kia ó là, sau khi chuy n i s n k t thúc, M Dung C nh Hòa không h quay v Kinh B c mà tùy

giá vào cung. Lúc ó nàng m i bi t h n ta tr c gi luôn s ng trong Chiêu Kinh. Còn v Kinh B c, có l ch có th coi nh m t vùng t phong t ng trên danh ngh a mà thôi.

Kinh B c v ng ph Chiêu Kinh n m phía B c thành d i chân núi Ph S n, r ng l n vô cùng, chi m hàng tr m m u t, nhà c a san sát, ng xá t p n p. Nghe nói Viêm ã ra l nh xây d ng trong hai n m li n phong v ng cho Tam Hoàng t . Nh ng gia nhân trong Kinh B c v ng ph vô cùng t hào v vi c V ng gia c a mình c Hoàng th ng s ng ái nh v y, nh ng ch có s ít ng i bi t c ó th c ch t là m t cái l ng s c s .

Mi Lâm s ng trong S ng Lâm vi n, cùng v i nàng còn có hai ng i khác, m t tên Giáng , m t tên Liên Tú, c ng là ng i c a M Dung C nh Hòa, còn v A i, ng i cùng n v i nàng, l i không ây.

Ngày nàng b t u t i, Giáng ang ng i bên c a s phòng mình thêu thùa, ng ng lên nhìn th y nàng, lúc u h i kh ng l i, sau ó m t không bi n s c, cúi xu ng tí p t c công vi c. i sau khi m i vi c ã âu vào y, nàng y m i d t theo Liên Tú t i. Thái c a hai ng i vô cùng thân thi n, Liên Tú sau khi bi t Mi Lâm không có nhi u qu n áo thay, th m chí còn mang m t b m i may n cho nàng.

“Nh ng ng i s ng trong m y vi n g n ây, n nh ng th n trung ng bên c nh V ng gia c ng ch ng b ng, có gì mà tranh giành ch .” Giáng ã nói nh v y.

M Dung C nh Hòa có r t nhi u ph n , cách m t th i gian trong cung l i th ng xu ng vài m nhân, các i th n quan viên khác c ng th ng xuyên ch n ra nh ng tuy t s c giai nhân c ng t ng h n, c ng thêm nh ng chi n l i ph m có c trong nh ng l n i thanh lâu, tính ra t ng s m nhân trong Kinh B c v ng ph r ng l n có l ch x p sau h u cung c a Hoàng . Ch ng trách h n lúc nào c ng trong b d ng t u s c quá nh v y.

V y là Mi Lâm bi t r ng gi mình ang cách M Dung C nh Hòa r t xa, xa n n i s ng c i n i ây c ng không có cách nào g p m t. i u này sau khi giúp nàng th phào nh nhõm, l i là có chút phi n não. N u nh không th tí p c n h n, nh ng tin t c mà nàng có th thu th p c e r ng s r t ít, may là nàng không quá ý, r t nhanh sau ó ã d p sang m t bên.

Giáng , Liên Tú ng i l i m t lúc li n r i i. Mi Lâm i l i loanh quanh trong phòng, vô cùng hài lòng v c n phòng sáng s a hai gian c không thi u th gì này. ây là c n phòng u tiên th c s thu c v riêng nàng, h n n a ánh sáng l i tràn ng p kh p n i.

Có vài cành cây v i nh ng chi c lá khô th a th t v t ngang qua c a s , nàng không nh n ra ó là loài cây gì, nh ng có l khi mùa xuân n m sau t i, trên ó s nhú ra nh ng n hoa màu s c.

Ngh n ấy, trong lòng nàng ch t c m th y vui v , c n th n nh nhàn nhàn óng c a chính l i, quay ng i th mình lên gi ng, l n qua l n l i vài l n trong chi c ch n m m m i, r i a tay úp lên m t, c i sung s ng ng m cãnh lá ngoài c a s , t ng t ng ra khung c nh hoa m c y cãnh, c m th y m i th tuy t v i bi t bao.

Trên chi c ch n thoang tho ng mùi n ng th m, c n bu n ng d n d n ùa n. Trong c n m màng, nàng l i tr v v i nhà tù m t l nh l o kia, bóng t i ma quái xâm chi m, b n phía tràn ng p mùi xú u và nh ng ti ng kêu gào b nén l i, còn có c nh ng ti ng ch i b i và ti ng c i ghê r n...

“A Mi, nàng m th y ác m ng r i.” B ai ó lay m nh, còn có c nh ng l i quan tâm thân thi t.

Mi Lâm b ng t nh, nhìn th y m t cô gái tr xinh p ang nhúu mày c n môi ng u gi ng, nàng h i ho ng h t, nh t th i không nh ra mình ang âu, tr c m t mình là ai.

“Mau d y r a m t còn n c m.” Ng i con gái không ý n nàng, quay ng i i ra phía c a s , v a óng l i v a nh nói v i chính mình: “Chuy n n n i m i không tránh kh i có i u ch a quen. Lúc i ng ng m c a s , ấy là cây ào, r t đ g i ma qu n.”

Nghe nh ng l i c n nh n c a nàng y, trái tim ng n ngang s hã i c a Mi Lâm d n bình t nh tr l i, lúc này m i nh ra ng i ó là Giáng .

“Thì ra là cây ào...” Nàng ch ng tay ng i th ng d y, cúi xu ng l m b m, sau l ng t đ m m hôi. N i kia, nàng ngh , m t khi ã thoát ra r i, nàng s không bao gi quay tr l i n a.

Nh ng ngày Kinh B c v ng ph r t nhàn nhã, vi c n m c không thi u th gì, nghe nói hàng n m trong cung u chi ra m t s ngân l ng kh ng l cho n i này. Nh l i ánh m t Viêm khi nhìn th y M Dung C nh Hòa hôm y, r i l i ngh n s ãi ng mà h n ta c h ng, Mi Lâm m h khó hi u. Nh ng nh ng i u này không n l t nàng ph i ngh , bu i t i u tiên n ấy, nàng ã dùng nh ng ph ng pháp c ch th trong chi c túi g m, sau khi ch n l c nh ng tin t c thu th p c, t ng k t r i truy n ra ngoài, lo i thu c gi i i l i c sau khi c đ c trong ng i phát tác tròn m t ngày m i b t u phát huy tác d ng.

Lo i thu c gi i t t nh t s có tác d ng ngay sau khi c tính phát tác, khi n cho ng i dùng hoàn toàn không c m th y au n, lo i th hai có tác d ng sau hai gi , ti p theo là b n gi , tám gi , m t ngày. T ó có th th y, nh ng th nà ng t n bao công s c thu th p ch ng h có chút giá tr nào. Hôm ó, lo l ng s khi n nh ng ng i xung quanh s hã i, nà ng tìm m t cái c t nh t mình trong phòng, i cho c tính tan i. Ngày ti p theo, sau khi n no, nà ng l i tr nên ho t bát n ng ng, ch ng có chút h i h n gì v hành vi thi u trách nhi m c a mình.

Nh ng i u ó không có ngh a nà ng có c m tình ho c s hã i M Dung C nh Hòa n m c không dám làm gì h n, mà ch b i nà ng c m th y m t chút au n y n u c g ng ch u ng r i c ng s qua i, không c n thi t ph i m o hi m quá m c. Có l do kh n ng ch u au c a nà ng khá t t, vì th m i tr thành m t ng i c bi t trong ám t s không c phép có t t ng c a riêng mình. Mi Lâm c ngh r ng mình s s ng nh v y cho n khi nhi m v k t thúc, ho c n khi t ch c không th kiên nh n thêm n a. Nh ng th c t luôn khi n ng i ta b t ng . Cho dù nà ng có c n th n h t m c, tuân th m i quy t c, cu i cùng v n b ng i khác ý n.

Ng i ý n nà ng không ph i ai khác, mà chính là ng i ã t ng có duyên g p m t m t l n, M c Dã L c Mai.

Thì ra sau ngày hôm ó, hai ng i không g p l i nhau, M c Dã L c Mai c ng quên luôn nà ng. Ai ng trong m t bu i y n ti c h i kinh g p l i M Dung Huy n Li t, h n nh c n chuy n kia, L c Mai m i bi t ng i con gái không có gì trong tay y l i có th m t mình ra kh i khu r ng mà không b th ng tích gì, l p t c c m th y có h ng thú. Sau ó, nà ng ta tìm m t c h i, nhân lúc M Dung C nh Hòa mu n l y lòng mình, t ý mu n m n ng i. M t ng i ch ng có gì quan tr ng nh v y, M Dung C nh Hòa ng nhiên không có lý do gì t ch i, l p t c phái Thanh Y n cho g i.

Th c ra M Dung C nh Hòa không h nh ng i mà M c Dã L c Mai nh c n là ai, nh ng Thanh Y n thì nh r t rõ, n u không e r ng s ph i t n thêm nhi u công s c n a. Thanh Y n là ng i thân c n bên c nh M Dung C nh Hòa, trong v ng ph không ai không bi t. Khi h n b c vào S ng Lâm vi n, nh ng vi n xung quanh hi n nhiên tr nên náo ng, u ang oán xem m c ích c a h n ta là gì.

Mi Lâm ang tr n trong phòng, ch m chú l t gi m t cu n sách y thu t c nát không bi t l y âu ra. Nà ng không th ra kh i v ng ph , c ng không có ti n m i ng i n gi i c ình, h n n a c c a t ch c không ph i ng i bình th ng nào c ng có th gi i c, vì v y ch còn cách d a vào b n thân. Nà ng ng nhiên bi t rõ vi c này i v i m t ng i không bi t gì v y thu t g n nh là i u không th , nh ng n u k t qu ã không th t i t h n, t i sao không th ch .

Thanh Y n ng ngoài c a h ng gi ng vài ti ng nàng m i nghe th y, ng ng lên nhìn con ng i tr ng tr o v n tú kia, lông mày nàng kh nhú l i m t cách r t kín áo, sau ó n n c i ng d y hành l .

“Chào công công.” i v i nh ng n i th mà khi nói chuy n, gi ng nói luôn cao vút the thế này, nàng r t có c m tình, nh ng i u ó không có ngh a là thích s xu t hi n c a h n. Dù sao h n c ng là ng i bên c nh M Dung C nh Hòa, li u có bao gi n h u vi n tìm m t ng i ch ng có thân ph n nh nàng mà không có lý do gì?

Không th không nh c n, c hu n luy n tr thành m t t s nhi u n m nh v y, c m giác v nh ng i u xung quanh c a Mi Lâm qu th t nhanh nh y h n ng i bình th ng r t nhi u. Thanh Y n li c m t qua cu n sách trên tay nàng, r i l i nhìn c n phòng n gi n s ch s , sau ó m i t t n nói: “Ng i chu n b m t chút r i cùng ta i có vi c.”

Mi Lâm h i kh ng l i, mu n h i, nh ng nhìn b d ng cúi m t không mu n nói nhi u thêm c a h n ta, nên l i thôi. Quay vào trong phòng thu d n vài b qu n áo, cu n sách c ng cho cùng luôn vào, nàng nhìn v phía cành hoa ào ngoài c a s m t cách ti c nu i, sau ó qu quy t b c ra ngoài.

“Y n công công, ngài nh a Mi Lâm i âu v y?” Giáng và Liên Tú i phía ngoài, th y Mi Lâm tay c m túi, tò mò h i.

Thanh Y n ng ng cao u, không bu n li c m t v phía hai ng i, u o i nói: “Khi vào ph , không có ai d y các ng i nh ng vi c không liên quan n mình t t nh t không nên h i sao?” V a nói, ng i ã i ra n c a vi n.

Hai ng i nh t th i không nói c gì, ch bi t ng ra nhìn v phía Mi Lâm, Mi Lâm kh l c u, t ý b n thân c ng không bi t gì h n, lúc này Thanh Y n b t u gi c giã, khi n nàng không th không r o b c.

Su t d c ng không ai nói gì, nh ng khi s p t i n i, cu i cùng Thanh Y n c ng lên ti ng.

“Cho dù có g p ph i chuy n gì c ng ng quên thân ph n nô tài c a mình.”

Thân ph n nô tài...

Mi Lâm h i kh ng l i, sau ó l p t c nh n ra h n ta ang nh c nh mình, v i vĩa cung kính áp, c m tình dành cho h n ta b t giác t ng lên vài ph n.

Th c ra g n m c thì en, Thanh Y n có th tr thành ng i thân c n nh t bên c nh M Dung C nh Hòa, ng nhiên c ng ch ng ph i h ng t t p gì, có th nh c nh ng i thân ph n th p hèn nh nàng m t câu nh v y ã coi là phá l r i, i u ó l i còn do s m n c m c bi t sinh ra t s t ti sâu s c c t o

nên t ph n khuy t thi u trong chính b n thân, h n t u n cu i u không phát hi n ra s mi t th c che gi u d i l p v ngoài cung kính c a Mi Lâm. N u nh là ng i khác, e r ng n m t câu h n ta c ng không bu n nói.

Thanh Y n a ng i t i B c Tam l u trong m Nguy t các, h i b m xong r i i lo vi c khác, ch có m t mình Mi Lâm b c vào.

m Nguy t các nhìn t phía ngoài là m t tòa nhà ba t ng kiên c b ng g , b c vào bên trong m i bi t nó c t o thành t b n tòa nhà g liên thông v i nhau, gi a quây thành m t chi c gi ng tr i không quá l n c ng không quá nh . Ch riêng l u B c có ba t ng, m t ông, Nam và Tây u ch có hai t ng. Kh p m t sàn t ng hai c a l u Nam u c tr i th m lông , xuôi theo rèm s i màu vàng kim, d n n m t sân kh u bi u di n. T ó không c n oán c ng có th bi t c m c ích s d ng c a ba m t còn l i.

Lúc này l u Nam ang di n m t v k ch không bi t tên là gì, m t thanh ang tung v t áo lên, hát câu gì ó, trong m t bu i chi u thu nh th này, khi n ng i khác c m th y h i bu n ng .

T ng ba l u B c c ng là m t gian thông r ng rãi, m t sàn c tr i b ng th m g m dày m m m i, không có b t c c gì, ch có m t c m giác mông lung ngút ngàn do t ng l p t ng l p sa voan ng n cách v i m t n c h xanh t o thành. D i sàn ng n ngang nh ng chi c g i t a m m m i, nh ng bông cúc c m trong bình khi n khi hi n sau nh ng lớp màn sa, tr m h ng lan t a, hòa quy n vào h i l nh mùa thu.

M Dung C nh Hòa ang t a l ng trên chi c g i m m, m t tay t trên lan can b ng g kh c hoa, tay kia c m ly r u, ánh m t phóng qua nh l u Nam, d ng l i trên m t n c h màu ng c bích cách ó không xa. Sóng n c kh g n, núi non th p thoáng, b u tr i ngát xanh, h n say s a nh m m t. Ánh d ng chi u r i lên ng i, nhi t m áp khi n cho s c m t h n t t h n m t chút. Bên c nh h n, A i ang qu , trong lòng ôm m t con ch n nh màu l a. Cách b n h m t kho ng là M c Dã L c Mai, tay c m qu t gi y, nho ph c màu xanh, u chút kh n vuông, m t thân nam trang, t a vào lan can, tay ch p sau l ng ng ó. Mi Lâm h i do d , sau ó b giầy b c lên th m g m, váy xuôi xu ng, che i chi c t t màu tr ng c a mình.

“Nô tì kh u ki n V ng gia.” Nàng ng t xa hành l , không b c vào trong.

Ti ng nói l p t c thu hút ánh m t c a ba ng i. Chi c qu t gi y ang khép trong tay M c Dã L c Mai vô tình kh ch m vào chi c lan can bên c nh, s hi u kì thích thú hi n lên trong ôi m t. ng tác y tuy r t nh , nh ng v n b M Dung C nh Hòa ý th y, khoe môi h n kh cong lên, t o thành m t n c i ý v b t minh, sau ó quay sang nhìn Mi Lâm. “ i sang bên này.” H n ra l nh.

Trong lòng Mi Lâm r t không mu n, có l A i s không có nguy h i gì, nh ng hai ng i còn l i c ng khi n nàng c m th y s hã. Nàng ch a h quên vì c l n tr c, n u là ng i khác, e r ng bày gi ã u thai m t ki p r i.

Nh ng s giác ng này c ng không cho phép nàng t ch i m nh l nh c a Kinh B c V ng.

Kìm nén c m giác b t l c trong lòng, nàng cúi th p u t t ti n vào, khi ng ng m t lên mang theo n c i t i t n.

M Dung C nh Hòa nhìn k nàng m t l t, c m th y khá quen, nh ng không còn n t ng gì thêm n a. Sau ó nhìn v phía M c Dã L c Mai, nói: “Ng i ã n r i, nàng mu n nàng ta làm gì c ra l nh.”

Mi Lâm có v h i ng c nhiên, v i vã nhìn v phía M c Dã L c Mai, dù m c nam trang nh ng v n vô cùng xinh p, ng m oán xem nàng ta tìm mình có vi c gì. Cho dù ghen tuông thì c ng không nên ghen v i nàng ch .

Ch th y khoe môi M c Dã L c Mai kh ng, b t ng dùng chi c qu t làm ki m phi v phía c Mi Lâm. ng tác c a nàng ta r t nhanh, l i b t ng ra tay, không cho i ph ng c h i suy ngh . N u là tr c ây, Mi Lâm ch c ch n s đ a vào b n n ng c a ng i h c vỹ mà tránh i ho c tr c ti p ti p chiêu. Nh ng hôm nay, cho n khi nàng ta thu qu t l i, Mi Lâm v n ng ngây t i ch , lúc hoàn h n m i nh n th c c mình v a thoát kh i qu môn quan.

Th c ra Mi Lâm c ng bi t, vỹ công c a mình tuy không còn, nh ng nhĩn l c không h m t i, ch có i u thân th quá ch m, v n ch a k p có ph n ng thì i ph ng ã đ ng l i, vì th ành gi v ng c ng ch, nh ng trong lòng b t u c m th y vô cùng b t an, lo l ng v vi c thân ph n c a mình ph i ch ng ã b hoài nghi.

Vào úng khi nàng ang b i r i phía bên này, M c Dã L c Mai m chi c qu t ro t m t ti ng, i ra ngoài.

“Ta s mang nàng y i!” Nh ng l i này là nói v i M Dung C nh Hòa, nh ng ng i nói không h nhìn h n l y m t cái.

Mi Lâm h i do đ , không bi t có nên i theo hay không, th m chí có th nói, n lúc này nàng v n không hi u n i r t cu c chuy n gì ã x y ra.

“Ng n ra làm gì, mau lên!” Th y ng i không i theo, M c Dã L c Mai khó ch u quay l i gi c giã. Mi Lâm c m th y m hôi trên l ng b t u ch y xu ng, b t giác nhìn v phía M Dung C nh Hòa, hy v ng có th nh n c m t ch th rõ ràng. May mà l n này, h n không r i vào tr m t mãi ch ng h i th n, nh n th y ánh m t dò h i c a Mi Lâm, h n ch t m m c i, r i b t ng gi tay ra túm l y m t bên chân c a nàng gi u trong chi c váy, kéo vào lòng mình. Mi Lâm ng không v ng, ch i v i r i ngã xu ng, c h n g n trong lòng.

“Ta không th nàng a nàng y i.” Cu i cùng h n c ng lên ti ng, cánh tay v n c m ly r u, vòng qua sau gáy Mi Lâm s r u còn l i vào mi ng nàng.

i khi h n làm xong nh ng hành ng ó m i nhìn th ng vào ôi m t p y l a gi n c a M c Dã L c Mai.

“T t nh t nên a ra m t lý do h p lí.”

M Dung C nh Hòa r t hi u nàng ta nên không b nh ng l i này làm cho s hã, ng c l i còn cúi u hôn lên khóe mi ng i con gái trong lòng. Sau ó b t ng phát hi n trên khóe mi y có m t n t ru i son nh , lúc này do ang t a vào cánh tay h n, nh ng l n tóc mai r xu ng l ra rõ m n m t, trong ánh d ng chi u r i b ng tr nên vô cùng áng yêu. Phát hi n này khi n h n h i ng n ra, b t giác lè l i li m lên ó m t cách d u dàng.

“M Dung C nh Hòa!” Ti ng nghi n r ng c a M c Dã L c Mai vang lên kh p ba t ng l u r ng l n. Ti ng hát d u dàng Uy n chuy n c a thanh truy n t i t phía i di n b ng tr nên t c t i và s ng sùng m t cách l th ng.

M Dung C nh Hòa tr v th c t i, nhìn ng i trong lòng m t lúc, sau ó m i ng ng lên c i nói: “Nh ng th Ph hoàng ban t ng, C nh Hòa không dám tùy ti n t ng cho ng i khác, tr phi... Nh ng l i v sau h n ta không nói, nh ng ý t thì ã quá rõ ràng, hi n nhiên là tr phi tr thành thê t c a h n ta, nh th s không còn g i là “ng i khác” n a.

Nghe ra ý t trong câu nói, M c Dã L c Mai hoan h , nh ng c ng bi t nh ng gì h n ta nói là s th t, có chút không cam lòng, tr ng m t l m con ng i không h che gi u ý nh c a mình kia, t c t i nói: “Ng i c n m m i.”

M Dung C nh Hòa c i c i, c ng không bu n, ngón cái xoa xoa n t ru i trên khóe m t Mi Lâm m t cách vô th c, ch m rãi nói: “Gi c m này m c ng lâu r i, nàng còn mu n ta m bao lâu n a ây?”

C th Mi Lâm c ng l i, không sao kh ng ch n i. Nàng mu n y h n ra, nàng không bi t trên khóe mi mình có gì, nh ng b ng i khác v a hôn v a xoa th này qu th t r t kì qu c, có chút... thân m t quá m c. Lúc này l i nghe th y nh ng l i h n nh ang ghé sát vào tai mình mà nói, cho dù bi t rõ không ph i

dành cho b n thân, nh ng v n khi n trái tim nàng b t giác rung lên, nghiêng u sang m t bên theo ph n x .

Th y ngón tay kh tr t kh i n t ru i nh , lông mày M Dung C nh Hòa kh cau l i, nh ng r t nhanh ã b M c Dã L c Mai làm cho thay i s chú ý.

Không bi t là b câu nói ó ch m n tâm s trong lòng, hay b g i l i m t vài h i c, ánh m t M c Dã L c Mai b ng nhiên tr nên d u dàng, nh ng ngay sau ó l i c l p y b i s l nh lũng. B qua câu h i kia, nàng ta b c ra ngoài, ng th i nói v ng vào.

“Không n c ng c thôi. Ngày kia t i Chung S n thành Tây s n b n, em theo c nàng ta.” Trong khi nói, bóng ng i càng lúc càng tr nên m o.

M Dung C nh Hòa nhìn t m màn h v i b gió th i bay, trong không khí v n còn ph ng ph t mùi h ng c tr ng c a ng i y, v m t b ng hi n lên m t n i bu n man mác, thì th m: “V y ành m ti p thôi.” Nói o n b ng nhiên xoay ng i, è Mi Lâm v n ang ôm trong lòng xu ng d i thân mình, a tay lùa vào mái tóc h i r i c a nàng. “ b n v ng xem xem, nàng có i m gì g i cho nàng y s h ng thú.” H n c i ng ng n, thu l i t t c nh ng c m xúc khi này, l i tr v là m t V ng gia mông m nh th ng ngày.

Mi Lâm vô tình nhìn vào ôi m t kh nh m h y khao khát kia, nàng không mu n nhìn, nh ng trong ó ch là m t vùng l nh l o vô c m.

M Dung C nh Hòa ng nhiên không nhìn ra i m gì Mi Lâm thu hút s chú ý c a M c Dã L c Mai, nh ng h n ta gi nàng l i bên mình, hai ngày hai êm liên ti p cho phép nàng ng cùng. Khi ng , tay lúc nào c ng t trên góc khóe mi nàng, nh b ng nhiên tr nên mê m n v y.

Ban ngày, Mi Lâm tìm c h i soi g ng, m i phát hi n gi a khóe mi và l n tóc mai có m t n t ru i son nh . Tr c ây nàng không h phát hi n. ng nhiên ó không ph i là i u c t l i, quan tr ng là h n có th mê m n m t cái n t ru i n nh v y, úng là... tính khí c a m t a tr .

Sau ó, nàng nh n ra thói ng c a h n không c t t, m i t i u ph i hành h n lúc ch ng còn s c l c n a m i ng . M i b t u, nàng c ngh r ng h n thích thú chuy n nam n , cho n m t vài l n vô tình nhìn th y ôi m t l nh lũng vô h n c a h n, m i phát hi n ra t u chí cu i h n không h nh p tâm,

c nh th làm nh ng i u ó ch có th ng c v y. Nh ng sau khi ã ng , cho dù m t s ng ch m vô cùng nh , c ng r t d khi n h n ta th c gi c.

Mi Lâm ch t c m th y ng i này th t áng th ng.

Nàng tr c ây c ng th ng nh v y, b i vì ch c n không ý m t l n thoi, có th s mãi mãi không bao gi t nh d y c n a. Cho n khi nàng không còn võ công, th c m giác y b ng nhiên c ng m t i, cu i cùng có th ng m t cách ngon lành. M Dung C nh Hòa b ngoài nhìn có v phóng túng vô u, ch ng ng trong lòng l i luôn lo l ng nh v y, n m t ng i dân bình th ng c ng không b ng.

ng nhiên th c m giác này ch là thoáng qua, Mi Lâm s không quên sinh m nh nh bé c a mình ang n m trong tay h n. Có th nh n th y, M c Dã L c Mai ã có chút nghi ng , ây là s m o hi m mà nàng ph i i m t khi l a ch n tr v bên c nh M Dung C nh Hòa lúc l c trong r ng. Nh ng nàng không th không tr v , cho dù th thu c gi i l y c có phát huy tác d ng mu n th nào i ch ng n a, ít ra ó c ng là thu c gi i. Không có thu c gi i, nàng s ch t m t cách r t au n. ã t ng có r t nhi u ti n b i tr c ây ch ng minh cho nàng th y i u này.

Nhìn m t góc c n phòng u c r i sáng tr ng, Mi Lâm ngh n cu c chi n mà ngày hôm sau có th ph i i di n, b t ch t c m th y v n may c a mình ch ng h t t chút nào. Rõ ràng c h n ta a v cùng t, t i sao A i l i không g p nhi u r c r i nh nàng?

L nào không nên t ra quá ph c tùng? Trong lòng nghi ho c, nh ng c th ang n m c a nàng không dám ng y dù r t kh .

Ng c h n ép sát vào l ng nàng. H i th u và sâu, ch c h n ã ng say. Nh ng ngón tay có ph n thô ráp t trên khoe mi nàng, vì t th này, g n nh n a khuôn m t nàng b lòng bàn tay h n che khu t, không tho i mái l m, nh ng c ng không n m c quá khó ch u, có i u ng n èn c sáng su t êm khi n nàng không quen, ch ng tài nào ng c.

Không th t t èn, không th n m i di n, không th n m ra sau l ng h n, không th xoay ng i... H n có nhi u thói quen r t k l , nhi u n m c ng cùng h n c ng là m t vi c r t m t m i. ng th i c ng ch ng minh, s c nh giác c a h n r t l n. Sau khi hi u ra nh ng i u này, Mi Lâm không th không th a nh n, ý nh l i ây ch thu c gi i c a mình ngu ng c n nh ng nào.

Sáng s m, khi M Dung C nh Hòa a Mi Lâm t i a i m ã h n v i M c Dã L c Mai, b t ch t nhìn th y m t khung c nh nghiêm trang c qu t r p tr i, áo giáp dày c.

M Dung C nh Hòa nhíu mày, n m ch t l y cánh tay ng i trong lòng, t c m mình lên vai nàng, t nói b ng m t gi ng c quái: “ ây là mu n gi trò gì th này?”

Trong s nghi ho c c a h n kèm theo c s h ng thú, lòng Mi Lâm c m th y r t b t an, th c s mu n c nh v y mà r i i, ch không ph i theo t ng ti ng vó ng a, ch bi t tr ng m t nhìn mình càng lúc càng g n nh ng binh s ang luy n t p kia.

M c Dã L c Mai m c b giáp m m màu en, chi c áo bào bên ngoài màu xanh nh t, thúc ng a ti n n, theo sau là tùy tùng tay c m chi c giáp chi n màu b c. Xa h n, ng i không ng c có m t ây - M Dung Huy n Li t - v a cho th tòng xi t ch t dây chi n bào ình, v a c i l n r i v y tay v phía này coi nh chào h i. “Hôm nay hãy cho M c Dã th y, m t chi n v ng oai phong l m li t có còn phong nh tr c kia không.” n g n, M c Dã L c Mai nói nh nh , ra l nh cho tùy tùng em chi n bào dâng lên tr c ng a M Dung C nh Hòa. Tuy thái r t l nh lòng kiêu ng o, nh ng s mong i trong ôi m t nàng ta th t khó che gi u n i.

Nào ng M Dung C nh Hòa không thèm nhìn chi c chi n bào, qu t dây c ng, vòng qua hai ng i ti p t c ti n v phía tr c.

“ ó là chuy n tr c ây, hôm nay b n v ng có giai nhân trong lòng, tiêu dao khoái ho t h n nh ng ngày cung ki m s n sàng ngoài chi n tr n nhi u, Mai T ng quân ng mong khi n cho ta ôn l i gi c m ng x a.” ây là l n u tiên Mi Lâm nghe th y h n ta dùng ng khí xa xôi nh v y nói chuy n v i M c Dã L c Mai, trong s ng c nhiên có c s kinh hoàng, không th ngh r ng ng i nhìn b ngoài ã b t u s c n mòn nh h n c ng ã t ng xông pha n i sa tr ng, hi u tri u ba quân.

Hi n nhiên M c Dã L c Mai ch a t ng b m t m t nh v y tr c ây, ng nguyên t i ch , s c m t lúc lúc tr ng, h i lâu sau m i quay ng a u i theo, t c gi n nói: “C nh Hòa, l nào chàng mu n s ng nh th này mãi sao?” C th M Dung C nh Hòa h i c ng l i, nhìn th y s au lòng th t v ng trên khuôn m t nàng ta, không gi u n i m t n c i thi u nghiêm túc, vòng qua c Mi Lâm, c n m t cái không nh c ng ch ng m nh lên khuôn m t nỡ nà, ánh m t y v hoài ni m, nói: “Nàng ã r t lâu không g i cái tên này r i. N u nàng ã mu n thì ta s m c, nh ng n u Ph hoàng có giáng t i, ta ành ph i th a nh n là s v thôi.”

N u nh không ph i do da m t b c n v a au v a tê, c ng v i thân ph n hi n t i c a mình, Mi Lâm ch s mình s ph i c i thành ti ng.

“Mu n m c thì m c nhanh lên, nhi u l i!” M c Dã L c Mai khó ch u nói, nh ng không h t c gi n vì b h n ta g i nh v y, rõ ràng là vì h n ng ý nên trong lòng r t vui.

“C nh Hòa không c n lo Ph hoàng, Mai T ng quân ã xin phép r i.” M Dung Huy n Li t ã m c xong chi n bào, v a ch nh l i thanh ki m bên hông v a b c v phía ó.

M Dung C nh Hòa mi n c ng, ành b Mi Lâm nh y xu ng ng a, cho nàng hành l xong m i lên ti ng: “Hoàng huynh sao c ng n ây?”

M Dung Huy n Li t m m c i, t mình ti n lên phía tr c, c m l y chi n bào r i m ra giúp h n m c vào, ng th i c i nói: “Mai T ng quân mu n ch i m t trò ch i thú v nh v y, làm huynh tr ng nh ta sao có th b l .”

Trò ch i... Mi Lâm tr c gi im l ng ng m t bên, luôn c g ng thu nh s t n t i c a mình, nghe th y hai ch ó b t giác l nh ng i, tr c giác cho th y trò ch i này không th thi u m t nhân v t, ó chính là nàng.

M Dung C nh Hòa nhìn v phía nàng, g t g ng nói: “Còn ng n ra ó làm gì, không mau l i ây giúp b n v ng m c !”

M Dung Huy n Li t v n i u c i y, kh lùi v sau ch a ra m t ch tr ng.

“N u không có i n h l i, b h sao có th ng ý giao toàn quy n x lí tù binh cho vì th n c.” Theo l i nàng ta nói, Mi Lâm m i ý ngoài nh ng binh s n m c ch nh t ra, còn có m t ám ng i y ph c c nát, th n s c b t an. Tay chân h u b trói l i v i nhau, ng thành m t vòng trong kho ng t tr ng. ám ông chen chúc ó nhìn c ch ng kho ng ba, b n tr m ng i.

M Dung C nh Hòa li c v phía ó, chau mày h i: “R t cu c là trò ch i gì mà các ng i tán th ng n v y?” L i l y v chua cay, khi n cho ng i khác bi t c tâm tr ng h n không t t. Ch có ng i thay M Dung Huy n Li t bu c dây áo cho h n là Mi Lâm chú ý n ánh m t h i cú xu ng y th c ra ch ng có c m xúc gì.

M c Dã L c Mai th y h n ta ã chu n b g n xong, b t giác tr nên oan trang k l ng, mu n tìm th y trên c th ã võ ph c ch nh t c a h n m t chút hình bóng n m nào. Nh ng tinh th n M Dung C nh Hòa không t t, th n s c nh t nh t, m c lên chi c chi n giáp màu b c sáng chói, v i n trai kia b làm nh t i, càng tr nên t m th ng nh bé.

S th t v ng sâu s c hi n lên trong ôi m t ng i p, nàng ta quay m t i, h h ng nói: “C gi l y tù binh c ng làm lãng phí l ng th c, chi b ng dùng

chúng luy n quân.” Nói n ây, nàng ta cu i cùng không kìm nén n i c n t c gi n trong lòng, trách móc: “T u s c ã làm mòn ý chí c a chàng r i!”

Nói xong, nàng ta qu t lên l ng ng a m t cái trút gi n, phóng nh bay v phía i ng binh s x p hàng ngay ng n.

M Dung Huy n Li t l c u: “Tính cách Mai T ng quân m nh m nh v y, mu n ôm c m n v , C nh Hòa, e r ng còn ph i t n nhi u công s c.” B l i m t câu, h n ta c ng b t ng ti n v phía ám binh s .

M Dung C nh Hòa ng ng u lên, nhúu mày nhìn v h ng ng i con gái ang ch huy quân binh, ánh tà d ng xuyên qua cánh r ng màu xanh, chi u lên thân ng i, làm cho nàng r c r nh ang t a sáng.

H n t b t c i, b t ng ôm l y Mi Lâm v n ang ng phía tr c, hôn m t cách mãnh li t lên ôi môi nàng, khuôn m t m c: “B n v ng b ru ng b r i, làm sao ây, làm sao ây?” V a nói, v a vùi u vào c nàng mà d i r i ng ngu y, tha h l i d ng.

Mi Lâm ph i c g ng l m m i gi mình ng v ng, bi t h n ch ng c n mình tr l i, qua vai h n, nàng im l ng nhìn v khu r ng không xa phía tr c, ng n ra.